

آیت‌الله علوی بروجردی گفته: نخبان اگر دین و ایمان خیلی درستی هم ندارند باید در دانشگاه از آن‌ها استفاده و کمبود ایمان را به صورت دیگری جبران کنیم.

مهاجرت تهدیدی برای ایران است!

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از شفقنا، آیت‌الله محمدجواد علوی بروجردی در دیدار با رئیس و اعضای فرهنگستان علوم پزشکی ایران ابراز داشت:

در کشورهای اروپایی افسردگی بیداد می‌کند. الان کلاً ازدواج کم شده است. نوعاً تنها زندگی می‌کنند. آمار خودکشی بالاست. افسردگی زیاد است؛ مخصوصاً در فاصله بین ماه‌های پاییز و اواخر بهار. حتی یک سال من شنیدم که دولت آلمان پولی گذاشته است تا کمک کند و این‌ها را با تورهایی به جنوب ببرد تا آفتابی ببینند و هوایی عوض بکنند، شاید مقداری آمار خودکشی کم شود. این مسئله جدی است. الان در دنیا که ما از نداشتن ایمان و نداشتن روحیه ایمانی داریم خسارت می‌بینیم، دنیا دنیایی بوده که علم متأسفانه بدون خدا بنا گذاشته شده است. علت و ریشه آن هم این است که در رنسانس اروپا، اولیای علم مجبور شدند مذهب را کنار بگذارند تا رشد بکنند. کلیسا با آن وضعیتی که داشت و آن دوران قرون وسطایی و آن محاکمات چگونه باعث شد روحیه ایمانی کنار برود. در قرون وسطا افراد را به جرم دانستن محاکمه می‌کردند. گالیله یک نمونه آن است و لذا در رنسانس آمدند و مذهب را کنار گذاشتند و به علم رو آوردند. علم رشد و پیشرفت کرد اما برخلاف مسیحیت، علم هیچ‌وقت در اسلام مانع از رشد ایمان نبوده است. اما چون متأسفانه در سده‌های اخیر همیشه نگاهمان به غرب و اروپا بوده حتی در دوران مشروطیت، مشروطیت شکست خورده است چون به بیرون نگاه کردیم و نگاه به بیرون باعث شده است که خیال کنیم اگر دین را کنار بگذاریم رشد می‌کنیم. این متأسفانه یک مسئله ریشه‌ای است، درحالی‌که در اسلام رسول اکرم صلی‌الله‌علیه‌وآله می‌فرمود «لو كان العلم في الثريا لتناوله رجال من الفارس»؛ اگر علم در کهکشان باشد، مردانی از فارس به دنبال آن می‌روند یا «اطلب العلم ولو بالصين». در چین علم تفسیر نبود یا فقه و اصول نبود. در چین صنعت بود. خود پیغمبر تشویق می‌کند به اینکه مسلمان باید دنبال علم برود یا «طلب العلم فریضة علی کل مومن و المومن» یا «طلب العلم فریضة علی کل علی کل مسلم و مسلم»؛ هر دو سفارش را در اسلام داریم، حتی برای زن‌ها، با اینکه ما فرهنگمان متأسفانه غیر از این شده است. اسلام اساسش این بوده و لذا بزرگانی هم که در اسلام رشد کردند از بوعلی و دیگرانی که کتاب‌های طبیشان در دانشگاه‌های اروپا در این حوزه‌ها تدریس می‌شد بر اساس همین اعتقادات رشد کردند و دین مانع از تحقیق و کار آن‌ها نشد.

علم ارزش دارد، با قطع نظر از اینکه این شخص چه مذهبی دارد و لذا ما باید به آن توجه کنیم و

بیاموزیم. امروز ما نیاز به آموختن داریم. امروز با وجود اساتید بزرگی مثل شما و در سایه انقلاب و این خودباوری که امام بر آن تاکید میکردند، پزشکی در کشور ما الان قابل مقایسه با دوران گذشته نیست. الان پزشکی در مملکت ما در حدی است که از کشورهای دیگر مراجعه‌کننده داریم. مراکز پزشکی ما دایر است و از این جهت ما می‌توانیم ارزآوری از مراجعات پزشکی داشته باشیم، اگر مقداری به این کار بها داده بشود. تحقیقات پزشکی داریم اما در عین حال هنوز محتاج و مصرف‌کننده هستیم. هیچ اشکالی هم ندارد که ما تجربیات دیگران را بیاموزیم. اما این مسئله بسیار حساس است که روی کمیته خیلی تکیه نکنیم. تعداد زیاد دانشگاه پزشکی نباید ما را مغرور کند. باید کیفیت برای ما مهم باشد. ما چطور افراد را تربیت می‌کنیم؟ باید شاخصه‌هایی داشته باشیم و کسانی را تربیت بکنیم که به جای اینکه دیگران تولیدکننده علم باشند ما در اینجا تولیدکننده علم بشویم. ما باید امکانات تحقیقاتی در دانشگاهمان فراهم کنیم که به جای اینکه آن‌ها به جای ما هر روز نظریه جدید ارائه

کنند ما هم مثل گذشته، تولیدکننده نظریه باشیم. کتاب بوعلی در دانشگاه‌های دنیا تا قرن هجدهم تدریس نمی‌شد. ما چیزی از دیگران کم نداریم. اما باید راه صحیح را پیدا بکنیم. اینکه بخواهیم از صفر شروع کنیم و بخواهیم با طب اسلامی به یک مسیر جلوتر از آن‌ها برسیم، از محالات است. باید تجربه آن‌ها را به کار بگیریم و استفاده کنیم و خودمان شروع کنیم به اضافه کردن و تصرف کردن. آن وقت است که ما به جایی می‌رسیم و رشد پیدا می‌کنیم. این واقعیت قصه است. در کنار این معنا باید روح تدبیر از همان دانشگاه‌ها بر پزشکان دمیده بشود. ما در این قصه هم مشکل داریم. فقط هم در دانشگاه نیست، در آموزش و پرورش هم مشکل داریم. باید دمیدن روح تدبیر را از قبل از دبستان شروع کنیم. وقتی شخص بی‌برنامه آمده و با دیپلم وارد دانشکده پزشکی شده است کار سختی است که روح تدبیر در او دمیده شود. این بچه‌ها در اختیار ما هستند. امروز حکومت اسلامی است. باید در آموزش و پرورش برنامه‌ریزی وجود داشته باشد.

یکی از مشکلات در پزشکی این است که برخی از پزشکان خوب ما از ایران رفتند. چرا زمینه برای کار این‌ها در داخل فراهم نبوده؟ این مشکلات را باید برطرف کرد. الان در بعضی از جاهای دنیا این‌ها در پزشکی تأثیرگذار هستند. یعنی نسبت به پزشکان متخصص و فوق تخصص آنجا استاد هستند. من به بعضی از آن‌ها اصرار می‌کردم برگردند و البته با بعضی از مسئولان هم صحبت کردم موقعیتی فراهم کنیم که این‌ها در دانشگاه‌های خودمان ولو سالانه، یک ماه باشد یا چند هفته یا در حد یک سخنرانی محدود باشد، تدریس کنند و ارتباطشان را با ما ببرند و قطع نکنند. در آنجا امکانات بیشتری در اختیار آن‌هاست. یکی از این محققان می‌گفت اگر این امکانات را در ایران در اختیار داشتیم، نمی‌رفتم و می‌ماندم. این یک واقعیت است. ما باید موقعیت مطلوب را برایشان فراهم کنیم.

مهاجرت تهدیدی برای ماست و واقعاً مشکلی است. این یک واقعیت خیلی تلخی است. این‌ها نخبه‌ها هستند. باید موقعیت مطلوب را فراهم کنیم و از تنگ‌نظری‌ها بکاهیم و این‌ها را نگه داریم. اینها اساتید هستند. حتی گاهی اوقات اگر دین و ایمان خیلی درستی هم ندارند، در دانشگاه از علم آن‌ها باید استفاده کنیم و آن کمبود ایمان را خودمان به صورت دیگری جبران کنیم. حالا که این متخصصان رفتند، این تهدید عملی شده است. ما به فرصتش هم باید نگاه بکنیم که این‌ها به جاهایی از دنیا که امکانات برای تحقیق و رشد فراهم بوده مهاجرت کرده‌اند. حالا از حاصل کار این‌ها استفاده بکنیم. نباید رابطه آن‌ها با ایران قطع بشود. این‌ها مغزهای متفکر ما در آنجا هستند؛ این‌ها ثروت ما هستند. شخصی در آلمان ظاهراً اظهار نظر کرده بود که ایران خدمت بزرگی به پزشکی ما می‌کند، چون آنجا پزشکان را تربیت می‌کنند و برای ما می‌فرستند و ما دیگر برای تربیت آن‌ها هزینه نمی‌کنیم. اما باید این فرصت فراهم باشد که حالا که پزشک به خارج از کشور رفته و در آنجا امکاناتی دارد، ما در داخل مملکت خودمان از این افراد استفاده کنیم و دورشان نریزیم. این‌ها عزیزان ما هستند، غیر از اینکه ما در مرجعیتان این عقیده را داریم. من این را بارها عرض کرده‌ام که ما برای مردم باید پدر باشیم. خود نظام اسلامی هم همین تفکر را دارد. خود آقا رسول [ص] علیه و آله خطاب به امیرالمؤمنین علیه‌السلام فرمودند: «انا و علی ابوا هذه الامه»، ما برای این امت پدر هستیم. و بعد از خودشان و در دوران غیبت آقا حجت بن الحسن علیه‌السلام سیمتی که برای ما مراجع قرار دادند تکفل ایتم آل محمد است. این در روایات هست. یعنی امام زمان علیه‌السلام هم پدر هستند. الان که امام زمان علیه‌السلام غیبت کرده‌اند، تکفل را برای افراد به ما سپرده‌اند. تکفل یعنی سرپرستی. برخی الان در خارج از ایران مسیحی شده‌اند. کلیساهایی الان در آلمان درست کرده‌اند برای اینکه مسلمان‌ها به آنجا بروند و مسیحی بشوند. در هلند هم چند کلیسا هست. نسل دوم و سوم ایرانی‌های ما که بیرون رفتند و رها شدند، بچه‌های شیعه هستند. ما نمی‌توانیم از آن‌ها غافل باشیم. اینها باید با مملکت خودشان آشنا باشند، رفت و آمد داشته باشند، بیایند و بروند، ما آنجا برای آن‌ها کار بکنیم. این مسیحی‌شدن برای پناهندگی است. فکر نکنیم پناهندگی این‌ها را از دامن اسلام دور کرد و برد؛ نه، این‌ها ریشه دارند و برمی‌گردند، باید برگردند، باید آن‌ها را برگردانیم. اینها فرزندان شیعه هستند، این‌ها برای ما امانات امام صادق علیه‌السلام هستند و لذا دیدمان را باید قدری وسیع بکنیم. باید به افراد قدری دور از تنگ‌نظری نگاه کنیم. باید از شخصیت‌ها استفاده کنیم. دانشگاه‌های ما باید در دنیا غنا داشته باشند. سعی بشود از شخصیت‌های بزرگ پزشکی و تأثیرگذار در سطح دنیا دعوت بشود که به اینجا بیایند. این کاری است که دانشگاه‌های مهم دنیا انجام می‌دهند که شخصیت‌ها را ولو شده برای یک هفته در سال یا برای چند روز دعوت می‌کنند و برای یک سخنرانی هزینه می‌کنند که این‌ها را بیاورند تا دوسه ساعت هم به سؤالات دانشجویها جواب بدهند. ما هم باید این‌ها را بیاوریم. این آقا هر مذهبی می‌خواهد داشته باشد مهم نیست. ما باید بیاوریمشان از آن‌ها بیاموزیم. ما مذهبمان را که نمی‌خواهیم از آن‌ها یاد بگیریم، ما می‌خواهیم از آن‌ها پزشکی یاد بگیریم. این معنا مهم است. ما برای جامعه پزشکی باید ارزش‌گذاری داشته باشیم. الان یکی از افتخاراتی که ما در جمهوری اسلامی می‌توانیم روی آن دست بگذاریم پزشکی است. پزشکان بزرگ ما در دنیا صاحب نام هستند. آنی را هم که از ایران رفته است به عنوان ایرانی می‌شناسند و این نیست که افراد قدرشناس نباشند. در بیرون قدرشناسی از این افراد بیشتر است.

در اسلام هم وقتی می‌خواهیم اسلام اصیل را درک کنیم -اصیل که می‌گوییم یعنی به دور از شائبه‌های عملکرد من- اصلی را که هست عرضه کنیم. مردم به آن اصول علاقه‌مند هستند. مردم حتی از من هم جدا بشوند، از امام رضا علیه‌السلام جدا نمی‌شوند، از سیدالشهدا علیه‌السلام جدا نمی‌شوند. این را بدانیم. در ایران ما متأسفانه مساجد خلوت شده است، اما چرا اربعین سیدالشهدا علیه‌السلام خلوتی ندارد و سال به سال عظمت آن بیشتر می‌شود؟ حرم امام رضا علیه‌السلام همین‌طور. شما برای روز عرفة بروید آنجا، هرچایی که ساخته شده و ساخته نشده است مملو از جمعیت است و در خیابان می‌نشینند، چرا؟ مساجد ما خلوت است، اما آنجا این‌طور نیست. این پیداست که اشکال کار کجاست. مردم به اساس دین علاقه‌مند هستند. این اساس دین را در اذهان برجسته کرده و به آن‌ها عرضه کنیم. در این مسیری هم که شما در پیش دارید، از این سرچشمه‌های ناب می‌توانید بسیار بهره بگیرید. کسانی که در نهج‌البلاغه و در صحیفه سجادیه و در تفسیر قرآن تخصص دارند، می‌توانند برای شما مفید واقع بشوند.

دولت‌های ظالم و کسانی که در مقام تهدید و تحریم ما هستند، نمی‌توانند به ما ضربه بزنند. هیچ وقت شیعه از دشمن لطمه نخورده است. ما از دشمن خارجی هیچ‌وقت لطمه نخوردیم. نام مقدس امیرالمؤمنین علیه‌السلام نباید الان روی حساب عادی در این دنیا باشد. هفتاد سال بالای منبرها حضرت را لعنت کردند. بنا به گفته ابن عباس، حکومت رسماً در تمام

مساجد به معاویه گفت این علی که داری روی این منبرها لعنتش می‌کنی و دستور می‌دهی او را لعنتش کنند این منبرها را خود این علی برای تو سر پا کرده است. حالا دین هیچ، انصاف هم خوب چیزی است! انصاف داشته باش!

نام علی بن ابی‌طالب نباید مانده باشد؛ اما مانده است چون خدا یاری کرده است. بیرون نمی‌تواند به ما لطمه بزند، اما بی‌تدبیری خودمان لطمه‌های اساسی می‌زند. ما باید متوجه باشیم و تدبیر داشته باشیم و در همه امورمان بر امکانات خودمان تکیه کنیم. امام بارها می‌فرمودند اینکه ما می‌توانیم و ما توان داریم، این سرمایه اصلی ماست. این حرف بزرگی است. ما می‌توانیم بر این اساس روی توان خودمان تکیه کنیم، خدا هم یاری می‌کند. «من جاهد فینا لهدینهم سلینا» امیدوارم خداوند در این مسیر به شما توفیقات بیشتر بدهد. مسیر شما بسیار بااهمیت و البته قدری هم دشوار است. امیدوارم خداوند شما را یاری کند. ما هم در خدمت شما هستیم و توفیقی برای خودمان می‌دانیم که امروز موفق شدیم چهره‌های نورانی شما را از نزدیک زیارت کنیم. خدا را شکرگزار این دیداریم.

برچسب ها: [مهاجرت](#) [1]

[جوزه علمیه](#) [2]

[دانشگاه](#) [3]